

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

Poslovni broj P-2746/2019-32

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, po sucu toga suda Renati Slavić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Donalda Krolo, OIB: 62510073897, iz Rijeke, Andree Benussia 8, zastupanog po punomoćniku Luki Tomašiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Marčan & partneri, u Rijeci, protiv tuženika Addiko Bank d.d., OIB: 14036333877, Zagreb, Slavenska avenija 6, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Matiću, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon glavne rasprave zaključene 2. lipnja 2026., u nazočnosti punomoćnika tužitelja, temeljem objave od 29. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I-Utvrđuje se da je ništetna odredba članka 6. ugovora o kreditu kojeg su stranke zaključile 3.9.2007. u dijelu u kojem je tuženik ovlašten mijenjati kamatnu stopu u skladu s važećim odlukama banke kao i da nisu zakonite odluke tuženika o promjenama kamatnih stopa od 31.3.2008., 31.12.2008., 31.12.2010 i 31.10.2011.

II-Utvrđuje se da je ništetna odredba članka 4 .stavka 3. odnosno obveza tužitelja da će plaćati kredit u mjesečnim anuitetima u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tuženika na dan plaćanja, ugovora o kreditu kojeg su stranke zaključile 3.9.2007.

III-Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu toč. 3. koji glasi :

"3.Tuženik je dužan u roku od 15 dana platiti tužitelju iznos od 3.885,30 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana dospijeca do isplate po kamatnoj stopi koja od 31.3.2008. do 30.6.2011. iznosi 14 % godišnje, od

1.7.2011. do 31.7.2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1.8.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1.1.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s tim da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke."

IV-Tuženik je dužan platiti tužitelju zatezne kamate, u roku od 15 dana, koje su tekle s osnova ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, sve do 30. rujna 2015. i na iznose od :

iznos od 55,01 eura od 31.3.2008.
iznos od 53,66 eura od 30.4.2008.
iznos od 53,12 eura od 31.5.2008.
iznos od 53,78 eura od 30.6.2008.
iznos od 52,81 eura od 31.7.2008.
iznos od 52,86 eura od 31.8.2008.
iznos od 53,59 eura od 30.9.2008.
iznos od 57,78 eura od 31.10.2008.
iznos od 55,59 eura od 30.11.2008.
iznos od 70,88 eura od 31.12.2008.
iznos od 71,57 eura od 31.1.2009.
iznos od 71,88 eura od 28.2.2009.
iznos od 71,02 eura od 31.3.2009.
iznos od 71,18 eura od 30.4.2009.
iznos od 69,86 eura od 31.5.2009.
iznos od 68,90 eura od 30.6.2009.
iznos od 69,15 eura od 31.7.2009.
iznos od 69,66 eura od 31.8.2009.
iznos od 69,61 eura od 30.9.2009.
iznos od 69,09 eura od 31.10.2009.
iznos od 70,06 eura od 30.11.2009.

iznos od 70,82 eura od 31.12.2009.
iznos od 71,92 eura od 31.1.2010.
iznos od 71,66 eura od 28.2.2010.
iznos od 73,15 eura od 31.3.2010.
iznos od 72,86 eura od 30.4.2010.
iznos od 73,40 eura od 31.5.2010.
iznos od 78,17 eura od 30.6.2010.
iznos od 77,19 eura od 31.7.2010.
iznos od 80,19 eura od 31.8.2010.
iznos od 79,13 eura od 30.9.2010.
iznos od 77,45 eura od 31.10.2010.
iznos od 80,96 eura od 30.11.2010.
iznos od 68,22 eura od 31.12.2010.
iznos od 65,67 eura od 31.1.2011.
iznos od 66,63 eura od 28.2.2011.
iznos od 65,48 eura od 31.3.2011.
iznos od 65,67 eura od 30.4.2011.
iznos od 70,44 eura od 31.5.2011.
iznos od 70,90 eura od 30.6.2011.
iznos od 74,88 eura od 31.7.2011.
iznos od 72,81 eura od 31.8.2011.
iznos od 70,54 eura od 30.9.2011.
iznos od 35,18 eura od 31.10.2011.
iznos od 35,07 eura od 30.11.2011.
iznos od 35,60 eura od 31.12.2011.
iznos od 36,05 eura od 31.1.2012.
iznos od 36,10 eura od 29.2.2012.
iznos od 35,77 eura od 31.3.2012.
iznos od 35,96 eura od 30.4.2012.
iznos od 36,09 eura od 31.5.2012.
iznos od 35,82 eura od 30.6.2012.
iznos od 35,87 eura od 31.7.2012.
iznos od 35,67 eura od 31.8.2012.
iznos od 35,26 eura od 30.9.2012.
iznos od 35,67 eura od 31.10.2012.

iznos od 35,86 eura od 30.11.2012.
iznos od 35,68 eura od 31.12.2012.
iznos od 34,85 eura od 31.1.2013.
iznos od 35,54 eura od 28.2.2013.
iznos od 35,57 eura od 31.3.2013.
iznos od 35,29 eura od 30.4.2013.
iznos od 34,42 eura od 31.5.2013.
iznos od 34,38 eura od 30.6.2013.
iznos od 34,57 eura od 31.7.2013.
iznos od 34,88 eura od 31.8.2013.
iznos od 35,31 eura od 30.9.2013.
iznos od 35,06 eura od 31.10.2013.
iznos od 35,21 eura od 30.11.2013.
iznos od 35,37 eura od 31.12.2013.

po kamatnoj stopi koja od 31.3.2008. do 30.6.2011. iznosi 14 % godišnje, od 1.7.2011. do 31.7.2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1.8.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1.1.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s tim da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

V-Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu toč. 4. koji glasi :

"4.Tuženik je dužan u roku od 15 dana platiti tužitelju iznos od 8.683,89 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana dospijeca do isplate po kamatnoj stopi koja od 1.2.2008. do 30.6.2011. iznosi 14 % godišnje, od 1.7.2011. do 31.7.2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1.8.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet

postotnih poena, a od 1.1.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s tim da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke."

VI- Tuženik je dužan platiti tužitelju zatezne kamate, u roku od 15 dana, koje su tekle s osnova ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u švicarskim francima, sve do 30. rujna 2015. i na iznose od :

iznos od 5,31 eura od 1.2.2008.
iznos od 7,77 eura od 29.2.2008.
iznos od 13,14 eura od 31.3.2008.
iznos od 4,62 eura od 30.4.2008.
iznos od 1,24 eura od 2.6.2008.
iznos od 5,40 eura od 30.6.2008.
iznos od 4,17 eura od 1.10.2008.
iznos od 30,61 eura od 31.10.2008.
iznos od 16,8 eura od 2.12.2008.
iznos od 35,30 eura od 31.12.2008.
iznos od 38,86 eura od 2.2.2009.
iznos od 40,46 eura od 2.3.2009.
iznos od 36,03 eura od 31.3.2009.
iznos od 36,88 eura od 30.4.2009.
iznos od 30,11 eura od 1.6.2009.
iznos od 25,12 eura od 30.6.2009.
iznos od 26,45 eura od 31.7.2009.
iznos od 29,08 eura od 31.8.2009.
iznos od 28,85 eura od 30.9.2009.
iznos od 26,19 eura od 2.11.2009.
iznos od 31,18 eura od 30.11.2009.
iznos od 35,18 eura od 31.12.2009.
iznos od 40,87 eura od 1.2.2010.
iznos od 39,56 eura od 1.3.2010.
iznos od 47,29 eura od 31.3.2010.
iznos od 45,82 eura od 30.4.2010.

iznos od 48,67 eura od 31.5.2010.
iznos od 73,39 eura od 30.6.2010.
iznos od 68,30 eura od 2.8.2010.
iznos od 83,84 eura od 31.8.2010.
iznos od 78,48 eura od 30.9.2010.
iznos od 69,84 eura od 2.11.2010.
iznos od 88,07 eura od 30.11.2010.
iznos od 112,34 eura od 31.12.2010.
iznos od 95,76 eura od 31.1.2011.
iznos od 102,14 eura od 28.2.2011.
iznos od 94,74 eura od 31.3.2011.
iznos od 96,10 eura od 30.4.2011.
iznos od 127,43 eura od 31.5.2011.
iznos od 130,49 eura od 30.6.2011.
iznos od 156,67 eura od 1.8.2011.
iznos od 143,23 eura od 31.8.2011.
iznos od 128,51 eura od 30.9.2011.
iznos od 129,54 eura od 31.10.2011.
iznos od 128,39 eura od 30.11.2011.
iznos od 135,55 eura od 31.12.2011.
iznos od 141,81 eura od 31.1.2012.
iznos od 142,65 eura od 29.2.2012.
iznos od 138,33 eura od 31.3.2012.
iznos od 141,25 eura od 30.4.2012.
iznos od 143,26 eura od 31.5.2012.
iznos od 139,90 eura od 30.6.2012.
iznos od 140,79 eura od 31.7.2012.
iznos od 138,28 eura od 31.8.2012.
iznos od 132,91 eura od 1.10.2012.
iznos od 138,72 eura od 31.10.2012.
iznos od 141,51 eura od 30.11.2012.
iznos od 139,49 eura od 31.12.2012.
iznos od 128,55 eura od 31.1.2013.
iznos od 137,85 eura od 28.2.2013.
iznos od 138,67 eura od 2.4.2013.

iznos od 135,03 eura od 30.4.2013.
iznos od 123,70 eura od 31.5.2013.
iznos od 123,41 eura od 1.7.2013.
iznos od 126,20 eura od 31.7.2013.
iznos od 130,67 eura od 31.8.2013.
iznos od 136,87 eura od 30.9.2013.
iznos od 133,68 eura od 31.10.2013.
iznos od 135,94 eura od 30.11.2013.
iznos od 138,51 eura od 31.12.2013.
iznos od 120,80 eura od 31.1.2014.
iznos od 123,71 eura od 28.2.2014.
iznos od 122,76 eura od 31.3.2014.
iznos od 119,54 eura od 30.4.2014.
iznos od 118,51 eura od 31.5.2014.
iznos od 118,98 eura od 30.6.2014.
iznos od 122,63 eura od 31.7.2014.
iznos od 125,70 eura od 1.9.2014.
iznos od 125,06 eura od 30.9.2014.
iznos od 127,72 eura od 31.10.2014.
iznos od 129,52 eura od 1.12.2014.
iznos od 128,46 eura od 31.12.2014.
iznos od 128,75 eura od 31.1.2015.
iznos od 128,75 eura od 28.2.2015.
iznos od 128,75 eura od 31.3.2015.
iznos od 128,75 eura od 30.4.2015.
iznos od 128,75 eura od 1.6.2015.
iznos od 128,75 eura od 30.6.2015.
iznos od 128,75 eura od 31.7.2015.
iznos od 128,75 eura od 31.8.2015.
iznos od 128,75 eura od 30.9.2015.

po kamatnoj stopi koja od 1.2.2008. do 30.6.2011. iznosi 14 % godišnje, od 1.7.2011. do 31.7.2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1.8.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita

odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1.1.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s tim da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

VII-Odbija se tužbeni zahtjev u toč. 5. koja glasi :

"Tuženik je dužan u roku od 15 dana platiti tužitelju iznos od 4.444,21 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 30.9.2015. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se od 30.9.2015. do 31.12.2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1.1.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s tim da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke. "

VIII- Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

Obrazloženje

1.Tužitelj u tužbi, izjavljenoj 11. lipnja 2019., navodi da su stranke 3. rujna 2007. zaključile ugovor o kreditu. Tim ugovorom je tuženik tužitelju odobrio kredit u visini od 109.400,00 CHF u protuvrijednosti u kunama namećući mu valutnu klauzulu (čl.4.st.3. ugovora) čime je glavnica i kamate vezao za švicarski franak. Mjesečni anuitet kredita je uz kamatnu stopu od 5,00 % iznosio 587,29 CHF. Tečaj valute CHF je u vrijeme zaključenja ugovora iznosio 4,444896 kn za CHF.

2.Tužitelj smatra da su određene odredbe ugovora nepoštene i nišetne te tužbom traži utvrđenje njihove nišetnosti i potražuje isplatu po tri osnove. Prva osnova odnosi se na preplaćene kamate koje je tuženik mijenjao svojim jednostranim odlukama mimo svih tržišnih kriterija te u odnosu na ovu osnovu, traži utvrđenje nišetnosti dijela odredbe koja omogućava tuženiku da jednostranim odlukama

mijenja kamatnu stopu iako se radi o bitnom uvjetu ugovora. Druga osnova odnosi se na preplaćene anuitete kredita zbog promjene tečaja CHF. Tužitelj je sukladno valutnoj klauzuli svaki anuitet kredita plaćao u kunskoj protuvrijednosti. Budući nije zadržan tečaj koji je važio u vrijeme zaključenja ugovora, tužitelj je plaćao veće iznose anuiteta zbog rasta tečaja CHF. Tužitelj zahtijeva utvrđenje ništetnosti dijela odredbi koje nameću obvezu vraćanja anuiteta u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju za CHF tuženika važećem na dan plaćanja. Treća osnova je posljedica prve dvije i odnosi se na konverziju kredita gdje da je tuženik kao iznos konverzije naplatio daleko više od onoga što bi naplatio da kamatu nije nezakonito mijenjao i da nije upotrebljavao valutnu klauzulu.

3.Svi viši sudovi zauzeli su stajalište da su takav obračun kamata i primjena valutne klauzule ništavi. Da je tuženik promjene kamatnih stopa vršio zakonito, isti da bi tužitelju obrazložio razloge promjena, koji elementi utječu na promjene i razloge, pa bi tužitelj mogao ispitati jesu li promjene zakonite i ispravne te da li postoje uvjeti za promjenu, što bi bio ravnopravan ugovorni odnos (čl. 3. ZOO) koji se zasniva na načelu savjesnosti i poštenja (čl.4. ZOO). Tuženik nije nikada promijenio kamatnu stopu na niže, iako su kamate na CHF u vrijeme trajanja ugovora bila na povijesno najnižim razinama. Tuženik je trebao, u skladu sa svjetskim tržištima, kamatu smanjiti za isti onaj postotak za koji je pao Libor na CHF kao referentna stopa temeljem koje se određuju kamate na CHF.

4.Ugovor je sastavljen u tipskom obliku i tužitelj nije mogao pregovarati o njegovom sadržaju, već je kao slabija strana morao prihvatiti sve uvjete koje je tuženik diktirao.

5.Odredba čl.6. ugovora omogućuje mijenjanje kamatne stope bez ikakva osnovana razloga, što je protivno čl. 82.st.1. alineja 10. i 11. Zakona o zaštiti potrošača, pa je takva odredba ništetna (čl. 87.st.1. Zakona o zaštiti potrošača). Odredba ne navodi razloge na temelju kojih se može promijeniti kamatna stopa ni tuženik to nije nikada objasnio tužitelju, pa odredba stvara neravnopravnost među strankama i po čl. 81. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti potrošača nije poštena. Tuženik je kamatnu stopu uvijek mijenjao u svoju korist. Odredba je suprotna i čl. 296. ZOO-a, kao i čl. 110. st.1. alineja 8. te čl. 111. st.1. i 2. alineja 1 Zakona o zaštiti potrošača. Tuženik nije dao nikakvu informaciju na temelju čega i kada isli mijenjati kamatnu stopu, a što je bitni uvjet od kojeg ovisi procjena rizika kojem je tužitelj kao potrošač izložen. Nepoštena praksa e prema čl. 108. Zakona o zaštiti potrošača zabranjena.

6.Nadalje, u odnosu na ništetnost valutne klauzule, tužitelj se poziva na utvrđenja iz presude Visokog trgovačkog suda od 14. lipnja 2018., posl.br. PŽ-6632/17. Potrošač nije znao rizik tečaja CHF, nije raspolagao stručnim znanjem i nije mogao znati za rizik koji preuzima, banke su ga uvjeravale da je CHF sigurna valuta i da je kreditno sposoban sam za kredit u CHF. Banke su bile dužne voditi računa o interesima potrošača. U odnosima stranaka nastala je neravnoteža u pravima i obvezama istih, na štetu potrošača. Potrošači nisu informirani o sadržaju i posljedicama pravnog posla te nisu bili svjesni kako će ekonomske posljedice za njih proizaći iz eventualnog sklapanja ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF.

Potrošači su procijenili da će njihova obveza vraćanja dobivenog iznosa u kunama biti najisplativija.

7. Tužitelj navodi da je valutna klauzula ništetna iz razloga što stranke o njoj nisu nikada pregovarale, što tuženik nije tužitelju nikada objasnio elemente i kriterije o kojima ovisi promjena tečaja niti je to navedeno u ugovornim odredbama, te nije upoznao tužitelja sa specifičnostima rizika koji prati valutnu klauzulu u CHF. Tuženik je uvjeravao tužitelja da je CHF sigurna valuta i da se radi o povoljnom kreditu. Tuženik je na temelju valutna klauzule svaku preplatu rate zbog povećanja tečaja dobivao u svoju korist te je stjecao zaradu iako se nije zadužio u CHF kako bi kreditirao tužitelja. Takva klauzula je uzrokovala nejednakost između stranaka.

8. Stranke su 20. siječnja 2016. zaključile Aneks uz ugovor o kreditu kojim je ugovorena konverzija kredita iz CHF u eure. No od dana zaključenja ugovora pa do izvršene konverzije 30. rujna 2015. tužitelj je plaćao povećane anuitete zbog nezakonitih promjena kamatne stope i tečaja. Stoga je tužitelj, a na okolnost koliko bi platio do 30. rujna 2015. da su svi parametri (kamatna stopa i tečaj valute CHF) ostali isti kao u vrijeme zaključenja ugovora i koliko bi u tom slučaju iznosila glavnica, predložio financijsko vještačenje kojim će se utvrditi tako preplaćena razlika.

9. Tužitelj tužbenim zahtjevom, konačno postavljenim nakon provedenog financijskog vještačenja, predlaže kao što je navedeno (usvojeno i odbijeno) u izreci presude.

10. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbe i tužbenog zahtjeva. Tuženik ne spori da je s tužiteljem sklopio Ugovor o kreditu broj 306-433/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini 3. rujna 2007., kao i Aneks uz ugovor o kreditu od 20. siječnja 2016., koji mu je bio obavezan ponuditi na sklapanje sukladno Izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15), sukladno čl. 19.e. Tužitelj je sklapanjem Aneksa u cijelosti izmijenio odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi iz ugovora o kreditu, člankom 3. Aneksa Aneks se primjenjuje na pravni odnos stranaka retroaktivno od dana sklapanja ugovora o kreditu, što proizlazi i iz otplatnog plana kojeg je tužitelj primio. Visina otplate anuiteta određena je istovrsno kao i u ugovorima o kreditu s valutnom klauzulom u eur, od početka otplate ugovora o kreditu. Stoga da je za cijelo vrijeme ugovora obveza po promjenjivoj kamatnoj stopi određiva jer se ista mijenja sukladno objektivnom pokazatelju, tj. promjeni EURIBOR-a na tržištu.

11. Aneksom ništetna odredba nije konvalidirala, već je ovdje došlo do zamjene postojeće odredbe novom. Odredbe Aneksa u dijelu promjenjive kamatne stope i valutne klauzule u eur treba promatrati kao nove odredbe kojima su ugovorne strane slobodno i u skladu s načelom slobode ugovaranja uredile svoje odnose s retroaktivnim učinkom i koje nisu ništetne.

12. Sklapanjem Aneksa, ugovorne strane su suglasno izmijenile obvezu vraćanja kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u eur za cijel vrijeme trajanja ugovornog

odnosa. Tako su odredbe čl. 2. i 3. u cijelosti zamijenjene odredbom čl. 2. Aneksa i to retroaktivno. Presuda u kolektivnom sporu da nije primjenjiva u ovom postupku.

13. Ugovor s valutnom klauzulom u eur valuti ne uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača budući da ne postoji rizik tečajnih razlika. Tuženik je tužitelja obavijestio o svim relevantnim okolnostima i upozorio ga na rizike valutne klauzule. Osim toga, ugovoren je rok otplate kredita od 30 godina, pa da je u trenutku sklapanja ugovora o kreditu bilo neizvjesno kretanje kako kune, tako i CHF. Tuženik nije mogao valutnu klauzulu koristiti radi stjecanja dobiti jer ni sam nije znao kakve će okolnosti nastupiti u idućih 30 godina.

14. Tužitelj da zahtijeva isplatu u visini koja bi predstavljala razliku u odnosu na početno ugovorenu (promjenjivu) kamatnu stopu kao da se nije mijenjala za cijelo vrijeme trajanja otplate. Takvim uređenjem prava i obveza stranaka da bi se u potpunosti dokinulo slobodno uređivanje obveznih odnosa iz čl. 2. ZOO-a i protivno volji ugovornih stranaka utvrdilo fiksnu kamatnu stopu na predmetni ugovor o kreditu. Stranke su slobodnom voljom sklopile ugovor s promjenjivom kamatnom stopom.

15. Aneksom je utvrđena preplata u korist tužitelja u iznosu od 29.321,50 kn, koju tužitelj ne smatra značajnom niti ju spominje, a istom da je u cijelosti obeštećen.

16. Tuženik ističe da se tužitelj ne može osnovano pozivati na odredbu čl. 502 c Zakona o parničnom postupku, obzirom da se ovdje ne radi o postupku radi naknade štete, već radi isplate na temelju stjecanja bez osnove. Tuženik ističe i prigovor zastare. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva i potražuje naknadu parničnih troškova.

17. Sud je proveo dokaze uvidom u Ugovor o kreditu broj 306-433/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 3. rujna 2007., u tečajnu listu, u Aneks uz Ugovor o kreditu broj 306-433/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 20. siječnja 2016., u Izračun konverzije, u Obavijest o provedenoj konverziji, u prihvaćanje izračuna konverzije, u otplatni plan, u kamatne stope, u obavijesti o promjeni kamatne stope, u specifikacije uplata, u pregled prometa, financijskim vještačenjem po vještaku Marinu Rameša, dipl. oec. te uvidom u nalaz i mišljenje vještaka i u očitovanje vještaka te osobnim saslušanjem tužitelja.

18. Tuženik je odustao od prijedloga za saslušanje službenika banke.

19. Uvidom u Ugovor o kreditu broj 306-433/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 3. rujna 2007. utvrđeno je da su prednik tuženika Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. kao banka i tužitelj kao korisnik kredita (te Marina Krolo kao sudužnik i Željka Vranković kao založni dužnik), sklopili Ugovor o kreditu sa slijedećim osnovnim i relevantnim odredbama :

-U članku 2. ugovoren je stambeni kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 109.400,00 CHF prema srednjem tečaju za CHF banke važećem na dan korištenja kredita u svrhu kupovine stana.

-U članku 3. na kredit se obračunavaju kamate od 5,00 % dekurzivno godišnje.

-U članku 4. Kredit je odobren na rok otplate od 30 godina od dana stavljanja kredita u otplatu. Kredit se otplaćuje u 360 mjesečnih anuiteta u kunskoj protuvrijednosti 587,29 CHF, obračunatih po srednjem tečaju za CHF banke tuženika na dan plaćanja.

-U članku. 6. banka je ovlaštena izvršiti promjenu kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama ili drugog akta banke

20. Ugovor je solemniziran kod Javnog bilježnika Marije Grozdanić Dekleva u Rijeci dana 8. rujna 2007. pod br. OV-22149/2007.

21. Uvidom u u Aneks uz Ugovor o kreditu broj 306-433/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 20. siječnja 2016., sklopljen između stranaka, utvrđeno je da se istim, sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju i njegovim izmjenama i dopunama, a na temelju pisanog prihvata izračuna konverzije od strane korisnika kredita, regulira konverzija kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u eur. U čl. 2. sukladno izračunu konverzije, stanje glavnice kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u eur na dan 30. rujna 2015. iznosi 58.785,69 eur u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju banke za eur.

22. Preplata na dan 30. rujna 2015. iznosi 29.321,50 HRK. Iznos preplate koristi se za namirenje budućih anuiteta i to najviše do 50% dospjelog anuiteta, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi.

23. Vještak je imao na uvidu kompletnu kreditnu dokumentaciju prilikom izrade nalaza i mišljenja, o čemu će se nastavno navesti.

24. Tužitelj, osobno saslušan, izjavio je da je primao plaću u tadašnjoj Hypo banci. Pronašao je stan koji je odlučio kupiti pa se obratio toj banci. U banci su mu prezentirali kao siguran kredit u CHF. On o tome tada nije znao ništa. Nisu mu nudili kredite u nekoj drugoj valuti, a u svakoj drugoj rečenici su spominjali švicarac, kao najpovoljniji kredit. Nisu ga upozoravali na nikave rizike. Banka je sastavila ugovor, a on ga je samo došao potpisati. Nije imao utjecaj na njegov sadržaj. Nije ga čitao, samo se potpisao na svakoj stranici. Živi u kupljenom stanu. Nijem ga nikada iznajmljivao, niti je u njemu imao firmu ili obrt.

25. Prva rata mu je iznosila 2.606,00 kn, da bi se popela na 4.444,00 kn. Nije dobivao od banke obavijesti o promjenama kamatnih stopa. U banci mu kod slapanja ugovora nisu ništa objašnjavali iz kojih razloga, i da li bi rata mogla rasti, samo su govorili da je to najsigurniji kredit. Da je znao da će to tako rasti, ne bi se odlučio za taj kredit.

26. Sklopio je ugovor o konverziji. Samo je htio pobjeći od ugovora u CHF.

27. Ni javni bilježnik nije ništa objašnjavao o razlozima mijenjanja kamatne stope, ili tečaja. Prilikom ugovaranja, službenica banke je rekla da je to kao na traci. Na upit da li ju je pitao da mu nešto objasni, izjavljuje da niti ne zna što bi je pitao da mu objasni. Nije pitao djelatnicu banke da li se neka odredba ugovora može izmijeniti ili prilagoditi. Nije čitao ni aneks prije potpisivanja, samo je htio izaći iz švicarca. Nije ni čitao niti tražio neka objašnjenja. Sa službenicom je možda i razgovarao o izračunu konverzije, ali oni su to izračunali i on je to prihvatio jer je to bio jedini uvjet da izađe iz švicarca. Nije se nigdje odrekao prava na obeštećenje u budućnosti.

28. Provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Marinu Rameši, dipl. oec.

29. Uvidom u nalaz i mišljenje, utvrđeno je da je vještak, u odnosu na zadaću 1 - Izračun pozitivnih tečajnih razlika (pretpostavka ništetnosti valutne klauzule), prikazao izračun pozitivnih razlika (preplata) anuiteta koje je tužitelj plaćao prema predmetnom ugovoru o kreditu u odnosu na anuitete koje bi plaćao da je vrijedio tečaj pri isplati kredita, s tim da su iznosi preplata umanjeni za preplate uključene u tablici pozitivnih razlika po kamatama. (Tablica 1). Kao što je prikazano u tablici, u razdoblju od početka otplate do konverzije, tužitelj uslijed rasta tečaja CHF u odnosu na početni tečaj platio 65.428,63 kuna odnosno 8.683,89 eura (prema fiksnom tečaju konverzije) više iznosa anuiteta nego što bi platio da početni tečaj nije rastao.

30. U odnosu na zadaću 2, Izračun pozitivnih razlika po kamati nastalih zbog povećanja početno ugovorene kamatne stope (pretpostavka nezakonite promjene kamatne stope), prikazan je izračun pozitivnih razlika (preplata) redovne kamate koju je tužitelj plaćao prema predmetnom ugovoru o kreditu u odnosu na kamatu koju bi plaćao da se početna kamatna stopa nije povećavala. Tako dobivene razlike pretvorene su u kune koristeći tečaj na dan plaćanja pojedinih rata. Iste razlike prikazane su i u eurima po fiksnom tečaju konverzije. (Tablica 2). Kao što je prikazano u tablici, u razdoblju od početka otplate do konverzije, uslijed povećanja kamatne stope, tužitelju zaračunato te je platio 5.435,32 CHF više iznosa kamate nego što bi bilo zaračunato da se početna kamatna stopa nije povećavala što iznosi 29.274,05 HRK odnosno 3.885,30 EUR po važećem tečaju na datume plaćanja pojedinih rata. Stoga se može reći da je Tuženik konverziju proveo matematički ispravno, pod uvjetom da su korištene kamatne stope na eurski kredit odgovarale onima za istovrsne kredite u odgovarajućim razdobljima. Međutim vještak napominje kako ovaj postupak nije doveo tužitelja u financijski jednak položaj u kojem bi bio da je imao CHF kredit sa početnom nepromjenjivom kamatnom stopom i početnim nepromjenjivim tečajem, a što je prvenstveno iz razloga što su kamatne stope na eurske kredite bile više od kamatnih stopa na CHF kredite.

31. U odnosu na zadaću 3.- Izračun glavnice prema simuliranom otplatnom planu prema parametrima u Zadaći. U skladu sa parametrima postavljenim u Zadaći 3, vještak je izračunao koliko bi iznosila glavnica kredita na 30.09.2015. godine i to na način da su na početnu glavnice pretvorenu u kune po zadanom tečaju nadodane kamate koje bi bile obračunate da je početno ugovorena kamatna stopa primjenjivana na nedospjelu glavnice, s tim da je uplatama u kunama zatvarana dospjela kamata i glavnica, a zatim je višak raspoređen na nedospjelu glavnice. Pregled izračuna te iznos preostale glavnice prikazan je u tablici 3. Iz izračuna u tablici iznad proizlazi

slijedeće: Razlika u glavnici između eurskog kredita s kojim je tužitelj izašao iz konverzije na 30.09.2015. godine i CHF kredita prema početnim parametrima, te pod pretpostavkom da bi se kunskim uplatama pretvorenim po početnom tečaju zatvarali anuiteti, a višak raspoređivao na zatvaranje nedospjele glavnice iznosi 128.187,45 kune (17.013,40 eura po fiksnom tečaju konverzije). Navedena razlika obuhvaća i preplate u anuitetskoj otplati, pa bi ako bi se utvrđivala dodatna preplata bilo potrebno gore navedeni iznos umanjiti za preplate utvrđene u Zadaći 1 i 2. U konverziji je Tuženik utvrdio preplatu u iznosu 29.295,58 kuna / 3.838,48 eura. Navedeni iznos bi se mogao koristiti za prijeboj sa preplatama utvrđenim na 30.09.2015. godine, ukoliko bi sud zauzeo takav stav, s tim da se vještak izričito ograđuje oko sadržanih pravnih pitanja, a o čemu ima odluku donijeti sud.

32.U odnosu na zadaću 4) Izračun razlika redovne kamate koje bi nastale da je Tuženik usklađivao kamatnu stopu sa 6 mjesečnim euriborom, obzirom da nije specificirano, pretpostavka je da se stopa usklađuje svakih 6 mjeseci, a ukoliko bi sud da drukčiju uputu vještak će sačiniti dopunu. Obzirom da je kredit ugovoren 03.09.2007. godine, kao mjerodavan je korišten 6-mjesečni euribor sa polovice 2007. godine, a koji je iznosio 4,315%. Obzirom da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa bila 5%, ako bi ista u sebi sadržavala euribor, te fiksnu maržu tada bi ta marža iznosila 0,685% ($5,00 - 4,315 = 0,685$). Koristeći tako izračunatu maržu, te stvarni 6-mjesečni euribor u razdoblju otplate kredita, vještak je sačinio obračun kamata, te je isti uspoređen sa kamatama koje je Tuženik zaračunavao u predmetnom kreditu. Tablica 4. Kao što je prikazano u tablici, ukupna razlika kamate izračunata na opisani način iznosi 25.155,84 CHF što je 146.744,41 kuna odnosno 19.476,34 eura po tečaju na datume plaćanja pojedinih rata.

33.U odnosu na zadaću 5) Izračun razlika redovne kamate koje bi nastale da je tuženik usklađivao kamatnu stopu sa 6 mjesečnim CHF liborom, obzirom da nije specificirano, pretpostavka je da se stopa usklađuje svakih 6 mjeseci, a ukoliko bi sud da drukčiju uputu vještak će sačiniti dopunu. Obzirom da je kredit ugovoren 03.09.2007. godine, kao mjerodavan je korišten 6-mjesečni CHF libor sa polovice 2007. godine, a koji je iznosio 2,83%. Obzirom da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa bila 5%, ako bi ista u sebi sadržavala libor, te fiksnu maržu tada bi ta marža iznosila 2,17% ($5,00 - 2,83 = 2,17$). Koristeći tako izračunatu maržu, te stvarni 6-mjesečni libor u razdoblju otplate kredita, vještak je sačinio obračun kamata, te je isti uspoređen sa kamatama koje je Tuženik zaračunavao u predmetnom kreditu -Tablica 5. Ukupna razlika kamate izračunata na opisani način iznosi 21.734,25 CHF što je 125.113,07 kuna odnosno 16.605,43 eura po tečaju na datume plaćanja pojedinih rata.

34.U odnosu na zadaću 6) Izračuni i očitovanje vještaka u odnosu na zahtjeve tuženika sud je od vještaka zatražio da se očituje o prijedlozima tuženika na listu spisa 120-122 odnosno da sačini izračune sukladno tamo navedenim uputama.

35.Traži se da se vještak očituje na okolnost ispravnosti konverzije, te je li tuženik sve uplate koje je tužitelj vršio na temelju ugovora o CHF kreditu, dakle uključujući i plaćanja nastala na temelju rasta tečaja i kamatne stope iskoristio za zatvaranje obveza po konvertiranom kreditu

36. Tuženik je s tužiteljem 20.01.2016. godine potpisao aneks o konverziji . Navedenom dokumentu prileži i izračun konverzije. U odnosu na zadaću u kojoj se od vještaka traži da utvrdi da li je tuženik ispravno izvršio izračun konverzije, postojanje i iznos novčane razlike kao posljedice provedene konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR na dan sklapanja Aneksa ugovora uzimajući u obzir sve priznate iznose tužitelju od strane tuženika prilikom konverzije kredita, vještak napominje slijedeće:

37. U čl. 19c ZPK (NN 102/15) st.1-7 između ostalog stoji da se konverzija izračunava na način da se „:

1. na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

2. Umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenja kamatnih stopa, tečaj ili uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama potrošača temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF,

3. početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s točkama 1. i 2. ovoga stavka, i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeca glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta,

4. iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz točke.”

38.Niže navedene je kamatne stope tuženik primijenio na simulirani eurski kredit, te je na taj način došao do izračuna stanja glavnice, u koje je pretvoren CHF kredit. Iste se prema ZID ZPK imaju odnositi na istovrsne kredite u eurima koje je Tuženik koristio u danima razdobljima.

39.Metodologiju banaka su pritom revidirale revizorske kuće te su utvrdile da je ista ispravna, pa se stoga u ovom nalazu vještak ne bavi tim dijelom.

40.Vezano za same kamatne stope koje je tuženik primijenio, one su, prema dokumentima izračun konverzije, odnosno aneks o konverziji, u skladu s odlukama o kamatnim stopama koje je tuženik donosio za retail kredite. U spis iste nisu dostavljene, a ukoliko bi tužitelj osporavao istinitost navedenih stopa u izračunu i aneksu konverzije, tada je moguće zatražiti od tuženika dostavu istih, te bi u slučaju odstupanja vještak sačinio dopunu nalaza.

41.Stoga se može reći da je tuženik konverziju proveo matematički ispravno, pod uvjetom da su korištene kamatne stope na eurski kredit odgovarale onima za istovrsne kredite u odgovarajućim razdobljima.

42.Međutim ovaj postupak nije doveo tužitelja u financijski jednak položaj u kojem bi bio da je imao CHF kredit sa početnom nepromjenjivom kamatnom stopom i početnim nepromjenjivim tečajem, a što je prvenstveno iz razloga što su kamatne stope na eurske kredite bile više od kamatnih stopa na CHF kredite.

43.Nadalje, traži se da vještak izvrši izračun primjenom kamatne stope primjenjive na kunske kredite u HRK valuti u primjenjivom periodu. Pored ove upute tuženik je u spis dostavio dokaz: kamatne stope banaka na kredite bez valutne klauzule HNB, te je logična pretpostavka da bi se smatralo da je potrebno iste koristiti za ovaj izračun. Navedeni dokument prileži spisu i to na str. 131-139 : Kamatne stope banaka na kunske kredite bez valutne klauzule. Vještak napominje kamo se radi o statističkoj publikaciji HNB-a (Tablica G1), koje pokriva razdoblje od 12/1992 do 03/2014, sadrži podatke o kuskim depozitima i kreditima bez valutne klauzule, s tim da su posebno prikazani kratkoročni, a posebno dugoročni krediti, te su unutar sekcije dugoročni krediti posebno iskazani dugoročni krediti stanovništvu. Uvidom u dokument može se utvrditi da su se kamatne stope u toj koloni, u predmetnom razdoblju kretale od 8 do 12%, dakle očigledno su bile više od kamatnih stopa koje je tužitelj plaćao, te koje su korištene u izračunu konverzije u simuliranom eurskom kreditu. Međutim, u konkretnom slučaju radi se o stambenom kreditu, a navedeni dokument ne sadrži podatke o kamatnim stopama za stambene kredite. Iz drugih redovnih publikacija koje HNB objavljuje može se vidjeti da je u predmetnom razdoblju kamatna stopa na dugoročne stambene kunske kredite bez valutne klauzule stanovništvu bila značajno niža od prosječnih stopa prikazanih u predmetnoj tablici "G1", pa stoga smatram da podaci navedeni kao dokaz nisu primjenjivi na konkretni kredit. Stoga bi prije nego što se sačini traženi izračun zamolio sud da odredi da li će se simulirani izračun kojeg je ovdje zatražio tuženik raditi po parametrima za stambene kredite za kućanstva ili prema prosjeku za sve dugoročne kunske kredite za kućanstva bez valutne klauzule, sa napomenom da će u slučaju da

će se raditi za stambene kredite , onda će trebati koristiti dokaze koje tuženik nije dostavio u spis nego će se isti dodatno pribaviti.

44.Traži se da se vještak očituje da li je tuženik u konverziji umanjio iznos neotplaćene glavnice i ako jest u kojem iznosu, s tim da u taj iznos uveća preplatu utvrđenu u Aneksu. Odgovor na navedeno pitanje ovisi o pravnim pretpostavkama koje se koriste. Prema stvarnom otplatnom planu stanje glavnice na 30.09.2015. godine iznosilo je 94.157,16 CHF. Prema važećem tečaju na taj dan kunska protuvrijednost je bila 658.271,07 kuna. Po provedenoj konverziji glavnica EUR kredita iznosila je 58.785,69 eura odnosno 448.656,97 kuna po srednjem tečaju HNB-a. Dakle ako ne bi bilo ništetnosti valutne klauzule i nezakonite promjene kamatne stope tada bi proizlazilo da je konverzijom glavnica tužitelja smanjena za 209.614,10 kuna / 27.820,57 eura. Ako se tome pridoda preplata koju je tuženik utvrdio u konverziji tada proizlazi da bi ukupna razlika (odnosno smanjenje duga) iznosilo 238.909,68 kuna / 31.708,76 eura.

45.Međutim ako bi se valutna klauzula smatrala ništetnom tada bi se glavnica CHF kredita imala pretvarati u kune po početnom tečaju pa bi ista iznosila 418.518,74 kune na 30.09.2015. godine, a što je 30.138,23 kune / 4.000,03 eura, pa bi tada proizlazilo da je konverzijom glavnica kredita tužitelju uvećana , a ne smanjena , i to za taj iznos. Ako bi se od tog iznosa, sukladno uputi tuženika oduzela preplata koju je tuženik utvrdio u svojem izračunu konverzije, tada proizlazi da je tužitelju prema tim parametrima dug konverzijom uvećan za 842,65 kuna / 111,84 eura.

46.U izračun uključiti sve negativne razlike (po kamati i tečaju). Navedene izračune prikazujem u Zadaći 6A i 6B

47.Zadaća 6A) Izračun negativnih tečajnih razlika. Izračun negativnih razlika po anuitetima nastale uslijed pada tečaja CHF u odnosu na početni tečaj (Tablica 6)

48.Kao što je prikazano u tablici, u razdoblju od početka otplate do konverzije, Tužitelj uslijed pada tečaja CHF u odnosu na početni tečaj u razdoblju od početka otplate do konverzije platio 60,22 kuna odnosno 7,99 eura (prema fiksnom tečaju konverzije)manje iznosa anuiteta nego što bi platio da početni tečaj nije pado.

49.Zadaća 6B) Izračun negativnih razlika po kamati nastalih zbog smanjenja početno ugovorene kamatne stope. U nastavku su prikazane negativne razlike redovne kamate koju je tužitelj plaćao prema predmetnom ugovoru o kreditu u odnosu na kamatu koju bi plaćao da se početna kamatna stopa nije smanjivala. Tako dobivene razlike pretvorene su u kune koristeći tečaj na dan plaćanja pojedinih rata. Iste razlike prikazane su i u eurima po fiksnom tečaju konverzije. Tablica 6B Izračun negativnih razlika kamate po anuitetima nastale uslijed kao što je prikazano u tablici iznad, u razdoblju od početka otplate do konverzije, uslijed smanjenja kamatne stope, tužitelju zaračunato te je platio 2.929,25 CHF manje iznosa kamate nego što bi bilo zaračunato da se početna kamatna stopa nije smanjivala što iznosi 13.800,90 HRK, odnosno 1.728,06 EUR po početnom tečaju .

50.U mišljenju vještak navodi slijedeće :

51.Zadaća 1 Pozitivne tečajne razlike (pretpostavka ništetnosti valutne klauzule) U ovom nalazu vještak je izračunao da je u tuženom razdoblju od početka otplate do konverzije, Tužitelj uslijed rasta tečaja CHF u odnosu na početni tečaj platio 65.428,63 kuna odnosno 8.683,89 eura (prema fiksnom tečaju konverzije) više iznosa anuiteta nego što bi platio da početni tečaj nije rastao.

52.Zadaća 2 Pozitivne preplate kamate u anuitetima (pretpostavka nezaklonitosti promjene kam. stope). U ovom nalazu, vještak je izračunao da je u tuženom razdoblju, u razdoblju od početka otplate do konverzije, uslijed povećanja kamatne stope, Tužitelju zaračunato te je platio 5.435,32 CHF više iznosa kamate nego što bi bilo zaračunato da se početna kamatna stopa nije povećavala što iznosi 29.274,05 HRK odnosno 3.885,30 EUR po važećem tečaju na datume plaćanja pojedinih rata.

53.Zadaća 3 Razlika glavnice po konverziji. Razlika u glavnici između eurskog kredita s kojim je Tužitelj izašao iz konverzije na 30.09.2015. godine i CHF kredita prema početnim parametrima, te pod pretpostavkom da bi se kunskim uplatama pretvorenim po početnom tečaju zatvarali anuiteti, a višak raspoređivao na zatvaranje nedospjele glavnice iznosi 128.187,45 kune (17.013,40 eura po fiksnom tečaju konverzije). Navedena razlika obuhvaća i preplate u anuitetskoj otplati, pa bi ako bi se utvrđivala dodatna preplata bilo potrebno gore navedeni iznos umanjiti za preplate utvrđene u Zadaći 1 i 2.

54.Zadaća 4 Izračun razlika redovne kamate koje bi nastale da je Tuženik usklađivao kamatnu stopu sa 6 mjesečnim euriborom. Ukupan iznos više naplaćene redovne kamate izračunate na način da je od stvarno naplaćene kamate oduzeta kamata koja bi bila zaračunata da je tuženik usklađivao kamatnu stopu samo za promjene 6 mjesečnog euribora i to na način kako je navedeno na str. 11 ovog nalaza iznosi 25.227,17 CHF što je 147.067,45 kuna odnosno 19.519,21 eura po tečaju na datume plaćanja pojedinih rata.

55.Zadaća 5 Izračun razlika redovne kamate koje bi nastale da je Tuženik usklađivao kamatnu stopu sa 6 mjesečnim CHF liborom. Ukupan iznos više naplaćene redovne kamate izračunate na način da je od stvarno naplaćene kamate oduzeta kamata koja bi bila zaračunata da je tuženik usklađivao kamatnu stopu samo za promjene 6 mjesečnog CHF libora i to na način kako je navedeno na str. 13 ovog nalaza iznosi 21.740,62 CHF što je 125.141,92 kuna odnosno 16.609,25 eura po tečaju na datume plaćanja pojedinih rata.

56.Zadaća 6 Izračuni i očitovanje vještaka u odnosu na zahtjeve tuženika. Sud je od vještaka zatražio da se očituje o prijedlozima tuženika na listu spisa 120-122 odnosno da sačini izračune sukladno tamo navedenim uputama.

57. Očitovanje o ispravnosti provedbe konverzije - Metodologija izračuna konverzije je propisana čl.19 ZPK. Primjenu navedene metodologije za izračun konverzije revidirale su revizorske kuće te su utvrdile da je ista ispravna, pa se stoga u ovom nalazu vještak ne bavi tim dijelom. Sam izračun tuženika je matematički ispravan. Činjenica je međutim da su kamatne stope koje je tuženik primjenjivao u

tom simuliranom obračunu više od početne kamatne stope kod CHF kredita, a osobito su više od snižene stope primjenjivane na CHF kredite od siječnja 2014. godine (prema ZID ZPK). Upravo iz tog razloga konverzijom Tuženiku nisu nadoknađene pozitivne preplate iz Zadaće 1 i 2.

58.Konačno, u odnosu na kamatne stope primjenjivane kod simuliranog eurskog kredita u spis nisu dostavljene, a ukoliko bi tužitelj osporavao istinitost navedenih stopa u izračunu i aneksu konverzije, tada je potrebno zatražiti od tuženika dostavu istih.

59. Izvršiti izračun primjenom kamatne stope primjenjive na kunske kredite u HRK valuti u primjenjivom periodu - pored ove upute tuženik je u spis dostavio dokaz: kamatne stope banaka na kredite bez valutne klauzule HNB, te je logična pretpostavka da bi se smatralo da je potrebno iste koristiti za ovaj izračun. Navedeni dokument prileži spisu i to na str. 131-139 : Kamatne stope banaka na kunske kredite bez valutne klauzule. Radi se o statističkoj publikaciji HNB-a (Tablica G1), koje pokriva razdoblje od 12/1992 do 03/2014, sadrži podatke o kunskim depozitima i kreditima bez valutne klauzule, s tim da su posebno prikazani kratkoročni, a posebno dugoročni krediti , te su unutar sekcije dugoročni krediti posebno iskazani dugoročni krediti stanovništvu.

60.Uvidom u dokument može se utvrditi da su se kamatne stope u toj koloni, u predmetnom razdoblju kretale od 8 do 12% , dakle očigledno su bile više od kamatnih stopa koje je Tužitelj plaćao, te koje su korištene u izračunu konverzije u simuliranom eurskom kreditu. Međutim, u konkretnom slučaju radi se o stambenom kreditu, a navedeni dokument ne sadrži podatke o kamatnim stopama za stambene kredite.

61.Iz drugih redovnih publikacija koje HNB objavljuje može se vidjeti da je u predmetnom razdoblju kamatna stopa na dugoročne stambene kunske kredite bez valutne klauzule stanovništvu bila značajno niža od prosječnih stopa prikazanih u predmetnoj tablici "G1" , pa stoga smatra da podaci navedeni kao dokaz nisu primjenjivi na konkretni kredit. Stoga bi prije nego što se sačini traženi izračun vještak zamolio sud da odredi da li će se simulirani izračun kojeg je ovdje zatražio tuženik raditi po parametrima za stambene kredite za kućanstva ili prema prosjeku za sve dugoročne kunske kredite za kućanstva bez valutne klauzule, sa napomenom da će u slučaju da će se raditi za stambene kredite , onda će trebati koristiti dokaze koje tuženik nije dostavio u spis nego će se isti dodatno pribaviti.

62.Utvrditi da li je tuženik u konverziji umanjio iznos neotplaćene glavnice i ako jest u kojem iznosu, s tim da u taj iznos uveća preplatu utvrđenu u Aneksu - odgovor na navedeno pitanje ovisi o pravnim pretpostavkama koje se koriste. Prema stvarnom otplatnom planu stanje glavnice na 30.09.2015. godine iznosilo je 94.157,16 CHF. Prema važećem tečaju na taj dan kunska protuvrijednost je bila 658.271,07 kuna. Po provedenoj konverziji glavnica EUR kredita iznosila je 58.785,69 eura odnosno 448.656,97 kuna po srednjem tečaju HNB-a. Dakle ako ne bi bilo ništetnosti valutne klauzule i nezakonite promjene kamatne stope tada bi proizlazilo da je konverzijom glavnica Tužitelja smanjena za 209.614,10 kuna / 27.820,57 eura. Ako se tome

pridoda preplata koju je tuženik utvrdio u konverziji tada proizlazi da bi ukupna razlika (odnosno smanjenje duga) iznosilo 238.909,68 kuna / 31.708,76 eura.

63. Međutim ako bi se valutna klauzula smatrala ništetnom tada bi se glavnica CHF kredita imala pretvarati u kune po početnom tečaju pa bi ista iznosila 418.518,74 kune na 30.09.2015. godine, a što je 30.138,23 kune / 4.000,03 eura, pa bi tada proizlazilo da je konverzijom glavnica kredita tužitelju uvećana, a ne smanjena, i to za taj iznos. Ako bi se od tog iznosa, sukladno uputi tuženika oduzela preplata koju je tuženik utvrdio u svojem izračunu konverzije, tada proizlazi da je tužitelju prema tim parametrima dug konverzijom uvećan za 842,65 kuna / 111,84 eura.

64. U izračun uključiti sve negativne razlike (po kamati i tečaju) - navedene izračune prikazuje u Zadaći 6A i 6B.

65. Zadaća 6A Negativne tečajne razlike - u ovom nalazu vještak je izračunao da je tužitelj uslijed pada tečaja CHF u odnosu na početni tečaj u razdoblju od početka otplate do konverzije platio 60,22 kuna odnosno 7,99 eura (prema fiksnom tečaju konverzije) manje iznosa anuiteta nego što bi platio da početni tečaj nije pao.

66. Zadaća 6B Izračun negativnih razlika redovne kamate zbog smanjenja početno ugovorene kamate stope - u ovom nalazu, u razdoblju od početka otplate do konverzije, uslijed smanjenja kamatne stope, tužitelju zaračunato je platio 2.929,25 CHF manje iznosa kamate nego što bi bilo zaračunato da se početna kamatna stopa nije smanjivala što iznosi 13.800,90 HRK, odnosno 1.728,06 EUR po početnom tečaju.

67. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka te je sukladno istome podneskom od 5. rujna 2025. i uredio tužbeni zahtjev.

68. Tuženik se očitovao podneskom od 7. listopada 2025. navodeći da prigovara izračunu koji se odnosi na razliku zbog promjene kamatne stope jer je vještak razliku računao na način da je usporedio samo iznose kamata. Da bi se ispravno prikazala predmetna razlika, potrebno je usporediti anuitete po primijenjenom otplatnom planu i anuitete po početno ugovorenim uvjetima. Naime, povećanje kamatne stope povećava iznos kamate, ali smanjuje iznos glavnice u anuitetu tako da, ukoliko se uspoređuje samo iznos kamate za kredite koji nisu otplaćeni do trenutka konverzije, dobiveni iznos razlike je veći od onoga što je tužitelj zaista uplatio. Zbog navedenog dolazi do pogrešnih izračuna razlike, a tuženik u prilogu dostavlja vlastite izračune kojima je dobio manju razliku. Tuženik osporava i izračun razlike u glavnici te dostavlja vlastiti radi usporedbe.

69. U odnosu na simulacije pod točkama 5. i 6., tuženik ukazuje kako nije određeno koliko bi iznosila marža koja bi se dodala kod usklađenja referentne kamatne stope, a ukoliko se radi takva simulacija, visinu marže bi se moralo definirati.

70. U odnosu na tužiteljev podnesak od 5. rujna 2025., tuženik prvenstveno prigovara preinaci. Nadalje, tuženik prigovara jer je zahtjev za isplatu utemeljen na dijelu nalaza vještaka koji ne uključuje sve razlike. Tuženik smatra kako se u obzir

može uzeti isključivo sveukupna razlika, odnosno onaj izračun koji uključuje razliku u svakom pojedinom anuitetu pa tako i tzv. negativne razlike.

71.Nesporno je da izračun samo tzv. pozitivnih razlika ne odgovara niti tužbi, budući da tužitelj ističe ništetnost odredbi kojima se ugovaraju promjenjivost kamatne stope i valutna klauzula, te potražuje isplatu razlike uslijed promjena kamate i tečaja. Ukoliko je ništetna odredba kojom je ugovoreno da su određeni parametri promjenjivi (kamatna stopa i tečaj), a čemu se tuženik izričito protivi, onda je ništetna promjena tih parametara i kad se isti smanjuju u odnosu na početno ugovorene, jer i smanjenje predstavlja promjenu.

72.Slijedom istaknutoga, tuženik smatra da bi se, ukoliko sud (suprotno tuženičkom stavu) utvrdi da bi predmetne promjene tečaja bile ništetne, u obzir morale uzeti i razlike nastale uslijed smanjenja tečaja u odnosu na početni. To da potvrđuje i Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju posl. broj Rev 1277/2022 od 8. ožujka 2023. kojim prihvaća reviziju u istovjetnom predmetu, a u kojem je zauzeo stav kako se u obračun razlika u obzir moraju uzeti sve, pa tako i tzv. negativne razlike, neovisno o tome što tuženik nije postavio protutužbeni zahtjev niti izjavio prigovor prijeboja. Takav stav je zauzela i sudska praksa pa tako npr. Županijski sud u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi u presudi posl. broj GŽ-1077/2020 od 2. veljače 2021., Županijski sud u Bjelovaru u presudi posl. broj GŽ-1324/2022 od 6. travnja 2023., Županijski sud u Bjelovaru u presudi posl. broj GŽ-242/2022 od 26. svibnja 2022.

73.Konačno, tuženik napominje kako je vještak potvrdio da je tužitelju konverzijom priznata preplata u iznosu 3.838,48 EUR, a koju tužitelj nije uzeo u obzir. Stoga se ističe kako se, sukladno sudskoj praksi, u obračun razlika mora uzeti i preplata priznata konverzijom, odnosno zahtjev za isplatu mora umanjiti za već priznatu preplatu. Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju posl. broj Rev 1096/2022 od 8. studenoga 2022., Županijski sud u Karlovcu u presudi posl. broj GŽ-196/2022 od 28. kolovoza 2024. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja te da naloži tužitelju naknaditi parnične troškove tuženiku.

74.Vještak se očitovao podneskom od 22. prosinca 2025. u kojem navodi da u svojem podnesku tuženik ističe kako je razliku po osnovi promjene kamatne stope potrebno računati prema razlici anuiteta, a ne kamate, a isto argumentira time što povećanjem plaćene kamate u anuitetu se smanjuje iznos plaćene glavnice. Iz tog razloga će kod povećanja kamatne stope u prvom dijelu otplate razlika anuiteta biti manja od razlike kamate. Činjenica je da je korisnik kredita dužan platiti čitav anuitet, a ne samo kamatu, što je u skladu sa argumentacijom Tuženika. Međutim isto tako je činjenica da razlika izračunata na taj način ne dovodi do potpune restitucije i to iz razloga što korisniku ostaje veći dug po nedospjeloj glavnici od onog što bi imao da se kamatna stopa nije mijenjala. Upravo taj iznos čini razliku između iznosa razlike koji se dobije ako se računa razlika kamate u odnosu na razliku anuiteta.

75.Konkretno, tuženik je izračunao da bi zbog porasta kamatne stope do 31.12.2013 (prije primjene zakonske snižene stope) pozitivna razlika anuiteta iznosila

4.130,87 CHF. Razlika kamate izračunata u nalazu za isto razdoblje iznosi 5.435,32 CHF, a što je za 1.304,45 CHF više od izračuna tuženika. Međutim ako usporedimo nedospjele glavnice na 31.12.2013. godine možemo vidjeti da je po početnom otplatnom planu nedospjela glavnica iznosila 97.854,38 CHF, dok je po stvarno primjenjenom otplatnom planu glavnica na isti dan iznosila 99.158,83, dakle viša je upravo za tih 1.304,45 CHF.

76.Dakle, kad bi primjera radi tužitelj na 31.12.2013. primio 4.130,87 CHF, on i dalje ne bi bio u istoj poziciji kao da je imao početnu kamatnu stopu i to iz razloga što bi mu dug po glavnici bio 1.304,45 CHF veći nego što bi bila da se početna kamatna stopa nije povećavala, pa bi onda razlike nastajale i dalje. Međutim isto treba napomenuti kako je u konkretnom slučaju provedena konverzija, pa je stoga moguće izvršiti saldaciju u sklopu konverzije. Drugim riječima ukoliko se primjeni pristup kojeg navodi tuženik onda je potrebno za tih 1.304,45 CHF uvećati razliku u konverziji, tako da se dolazi do istog ukupnog iznosa razlike.

77.Dodatno napominje kako je tuženik u svom izračunu prikazao razliku anuiteta po početnom tečaju, dok je u nalazu razlika kamate iskazana po stvarnom tečaju, ali je onda razlika po valutnoj klauzuli umanjena za dio razliku između početnog i stvarnog tečaja kamate. To je uobičajen pristup, međutim ukupan iznos razlike će opet biti približno jednak i po ovoj metodologiji (moguća su jedino manja odstupanja zbog zaokruživanja i uračunavanja tečajnih razlika).

78.Nadalje, primjedba tuženika istaknuta je za izračun razlike glavnice u konverziji, te prilaže svoj izračun. Razlika između izračuna tuženika i vještaka je u tome što je tuženik koristio iznos kamate po početnom otplatnom planu (40.902,03), što je točan iznos kamate po početnom otplatnom planu, međutim ne uzima u obzir pretpostavku da se preplatama ima zatvarati nedospjela glavnica, a to je navedeno u Zadaći 3. Iz tog razloga izračun kojeg je dostavio tuženik nije u skladu sa zadaćom koju je sud dao vještaku, te se zbog toga razlikuje od izračuna vještaka.

79.Vještak dostavlja varijantu izračuna na način da se razlika računa na anuitetu, međutim radi napominje kako se kod izračuna nepriznatog umanjenja glavnice ta razlika oduzima od iznosa u tabeli 3 Pregled izračuna ostatka glavnice na 30.09.2015. godine prema simuliranom otplatnom planu, te se stoga dolazi do istog ukupnog iznosa kao u nalazu.

80.Ocjenom provedenih dokaza, kako svakog posebno, tako i svih u cjelini, utvrđeno je da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

81.Nije osnovan tuženikov prigovor zastare. U konkretnom slučaju ne radi se o naknadi štete već o stjecanju bez osnove – odredba članka 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje : ZOO) čijim stavkom 1. je određeno da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Po odredbi stavka 2. istog članka, pod prijelazom imovine razumijeva se i stjecanje koristi izvršenom radnjom. Stavkom 3. je propisano

da obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

82. U tom slučaju se na potraživanje tužitelja ima primijeniti opći zastarni rok od pet godina. Pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača 4. travnja 2012. došlo je do prekida zastare, te je ona počela teći ispočetka od trenutka pravomoćnosti presude donesene u tom postupku. U odnosu za zahtjev koji se odnosi na preplatu na temelju ništetne odredbe koja se odnosi na promjenjivost kamatne stope zastara je počela ponovo teći s danom 13. lipnja 2014. kada je pravomoćna odluka Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13, za dio zahtjeva koji se odnosi na stjecanje bez osnove na temelju ništetne odredbe o valuti zastara je ponovo počela teći od 14. lipnja 2018., kada je pravomoćna odluka Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-6632/17.

83. Tužbu je tužitelj podnio 11. lipnja 2019., dakle nije protekao rok od pet godina tj. zastarni rok za stjecanje bez osnove kada se uzme u obzir datum kada je postala pravomoćna odluka iz kolektivnog spora.

84. Presudom Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13–4 od 13. lipnja 2014. koja je donesena po žalbi izjavljenoj na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P–1401/12 od 4. srpnja 2013. u parnici tužitelja Udruge potrošač, protiv ovdje tužene banke i drugih radi zaštite kolektivnih interesa, utvrđeno je u točki 2. da su kamatne stope banke mijenjale bez ugovorenih parametara, s jednostranom odlukom banke, samim obavještanjem o promjeni, dakle o kojoj promjeni se nije pojedinačno pregovaralo, čime je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača, korisnika kredita, što je imalo za posljedicu nepoštenost, odnosno ništetnost navedene ugovorne odredbe. Istovremeno je sud u točki 1. izreke preinačio navedenu presudu Trgovačkog suda i odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje da su banke, među njima i tužena banka, u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese prava potrošača, kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valutna klauzula uz koji je vezana glavnica CHF, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo.

85. Vrhovni sud je u svojoj odluci Revt–249/14 od 9. travnja 2015. odbio revizije tuženika od 1 – 7, a koje su izjavljene protiv presude Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ–7129/13–4 od 13. lipnja 2014. kojom je djelomično potvrđena, djelomično preinačena i djelomično ukinuta presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P–1401/12 od 4. srpnja 2013.

86. Odlukom broj U–III–2521/2015, U–III–2536/2015, U–III–2547/2015, U–III–2565/2015, U–III–2603/2015, U–III–2604/2015, U–III–2605/2015 od 13. prosinca 2016. Ustavni sud RH je djelomično usvojio ustavnu tužbu tužitelja, te je ukinuo odluku VSRH broj Revt–249/14-2 od 9. travnja 2015. u dijelu u kojem je odbijena revizija tužitelja protiv presude VTSRH broj PŽ–7129/13 od 13. lipnja 2014., a kojim je preinačenjem prvostupanjske presude odbijen zahtjev tužitelja upravljen na utvrđenje da su tuženici „povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika

kredita koristeći u potrošačkim ugovorima o kreditima nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo.

87. Ponovno odlučujući o reviziji VSRH je Rješenjem broj Revt-575/16–5 od 3. listopada 2017. ukinuo presudu VTSRH broj PŽ–7129/13 od 13. lipnja 2014. u dijelu koji se tiče zahtjeva za utvrđenje da su 1 do 7 tuženici povrijedili kolektivne interese i prava potrošača ugovaranjem valutne klauzule uz koji je vezana glavnica CHF.

88. VTSRH je donio novu presudu po posl.br. PŽ–6632/2017–10 od 14. lipnja 2018. kojom je odbio žalbu tuženih banaka i potvrdio presudu TS u Zagrebu posl.br. P–1401/2012. od 4. srpnja 2013. kojom je utvrđeno da su sve tužene banke povrijedile kolektivne interese prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditima koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe tako da je ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditu ugovorena valuta uz koji je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja tih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi sklapanja tih ugovora o kreditu. Dakle, VTSRH je novom odlukom pravomoćno utvrdio da su svih 8 tuženih banaka koristile nepoštene ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi, kako je bilo utvrđeno prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu.

89. Vrhovni sud RH je po podnesenim revizijama donio odluku broj Rev–2221/2018-11 od 3. rujna 2019., kojom je u bitnom odbio revizije i na taj način potvrdio utvrđenja VTS-a o tome da su banke koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i o promjenjivoj kamatnoj stopi.

90. Ishod parnice radi zaštite kolektivnih interesa omogućio je potrošačima da u individualnim restitucijskim sudskim parnicama kakva je i ova potražuju preplaćeno s osnove promjene kamatne stope, te s osnove valutne klauzule kod koje je zbog povećanja tečaja švicarskog franka došlo do povećanja mjesečnih iznosa anuiteta jer je plaćanje bilo vezano za valutu CHF. Ništetnost nastupa po samom zakonu i konverzija ne može osnažiti ništetne odredbe. Tužitelj je postavio i kondemnatori ni zahtjev za isplatom.

91. Ovaj je sud ocijenio da su odredbe ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, navedene u izreci, nepoštene i time ništetne.

92. U vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu na snazi je bio Zakon o zaštiti potrošača (2007-NN 79/07), koji u odredbama članaka 96. do 106. određuje o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima.

93. Prema odredbi članka 96. stavak 1. toga Zakona, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. istog članka, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu

unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Sukladno stavku 4. istog članka, ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

94. Prema odredbi članka 102. stavak 1. istog Zakona, nepoštena ugovorna odredba je ništetna, a po odredbi stavka 2. istog članka, ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništetnost i samog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe.

95. U konkretnom slučaju stranke su sklopile Ugovor o kreditu u unaprijed formuliranom sadržaju od strane tuženika. Tuženik je pri tom u ugovor unio nepoštene odredbe o ugovorenoj valuti uz koju je vezana glavnica kredita, CHF, te odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi kojom je tuženiku omogućeno da ju jednostrano mijenja, a kojim se odredbama nije pojedinačno pregovaralo, odredbe su unaprijed formulirane od strane tuženika, tužitelj na iste nije imao utjecaja, a što sve te odredbe čini ništavima, odnosno ništetnima. Navedeno je utvrđeno i uvidom u ugovor te osobnim saslušanjem tužitelja.

96. Saslušanjem tužitelja utvrđeno je da mu je banka ponudila sklapanje samo u valuti CHF, da mu nije ništa posebno pojašnjavano, da je banka sastavila ugovor, kojeg je on samo došao potpisati, nisu mu objasnili iz kojih razloga bi rata kredita mogla rasti, nije imao utjecaja na sadržaj ugovora.

97. Nadalje, u kolektivnoj tužbi Udruge Potrošač u predmetu koji se vodio kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pod poslovnim brojem P-1401/12 donesena je pravomoćna i ovršna presuda. Utvrđeno je da je tuženik (jedna od ukupno 8 banaka) sklapao s korisnicima kredita u određenom vremenskom razdoblju ugovore koji su sadržavali nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli u valuti CHF te nepoštene i ništetne odredbe da banka može svojom jednostranom odlukom, bez utvrđenih egzaktnih parametara i metode njihovog izračuna, mijenjati visinu kamatne stope za vrijeme trajanja ugovora.

98. Odredbe o promjenjivim kamatnim stopama utvrđene su ništetnima, kao i odredbe o valutnoj klauzuli u valuti CHF, osim ukoliko bi banka dokazala da je potrošača informirala na način da je isti mogao donijeti razboritu i informiranu odluku, što tuženi nije dokazao.

99. Na konkretan slučaj odnosno predmetni ugovor sklopljen između stranaka, primjenjuje se navedena presuda u kolektivnom sporu (članak 502.c ZPP-a).

100. Vezano za promjenjivu kamatnu stopu, iz presude u kolektivnom sporu proizlazi da se radi o ništetnoj odredbi u dijelu kojom se mijenja kamatna stopa i to iz razloga jer banka nije ugovorila parametre za promjenu kamatne stope pa je predmetna odredba nepoštena. Razlozi promjene kamatnih stopa nisu bili jasni i provjerljivi.

101. Nepoštena je i ništetna ugovorna odredba kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a da prije i u vrijeme sklapanja ugovora banka nije s potrošačem pojedinačno pregovarala i utvrdila egzaktne parametre i metode izračuna, što je dovelo za posljedicu nastanak neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih stranaka, na štetu tužitelja.

102. Iz odluke Vrhovnog suda RH proizlazi da je odredba o kamatnoj stopi ništetna, osim u dijelu u kojem je utvrđena početna kamatna stopa (Revt-249/14-2) od 9. travnja 2015. Početna kamatna stopa nije sporna, a odredba o načinu promjene kamatne stope je ništetna. Među strankama ostaje valjano dogovorena početna kamatna stopa.

103. Tuženik je u unaprijed formulirani ugovor unio nepoštenu odredbu o načinu promjene kamatne stope koju je sud proglasio ništetnom. Time što je tuženiku omogućeno da jednostrano mijenja kamatnu stopu, povrijeđena su tužiteljeva prava kao potrošača, na način da je tuženik koristio nedopuštenu ugovornu odredbu.

104. Navedena povreda ugovornih odredbi utvrđena je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. donesenoj u kolektivnom sporu koji je radi zaštite prava potrošača pokrenula udruga Potrošač protiv osam banaka koje posluju u RH između ostalog i tuženika. Pravomoćnost se odnosi na dio vezan uz promjenu kamatne stope jednostranom odlukom tuženika.

105. Odredbe predmetnog Ugovora o kreditu o kamatnoj stopi, navedene u izreci, su nepoštene ugovorne odredbe. Tuženik je bio dužan, sukladno Zakonu o zaštiti potrošača, tužitelju kao potrošaču, u pisanom obliku dati sve potrebne informacije koje se odnose na ukupan iznos kredita, da bi tužitelj kao potrošač donio informiranu odluku. Bio je dužan prije sklapanja ugovora pružiti tužitelju odgovarajuća objašnjenja koja bi tužitelju omogućio procjenu da li je predloženi ugovor prilagođen njegovim potrebama i financijskoj situaciji te mu pojasniti bitne značajke predloženog proizvoda i posebnih učinaka koje oni mogu imati na tužitelja, a koja obveza tuženika proizlazi i iz Zakona o kreditnim institucijama. Tuženika na ovakvo ponašanje obvezuju i sama načela obveznog prava i to načelo savjesnosti i poštenja s dužnom primjenom profesionalne pažnje, načelo jednake vrijednosti prestacija sa zabranom zloupotrebe prava i načelo zabrane prouzročenja štete drugoj strani. Tuženik provedenim dokazima nije dokazao da bi tako postupio.

106. Predmetni ugovor o kreditu sklopljeni je na unaprijed formuliranom standardnom obrascu, te se temeljem zakonske presumpcije ima uzeti da se radi o unaprijed formuliranim ugovornim odredbama o kojima stranke nisu pregovarale, pa tužitelj nije imao nikakvog utjecaja na njihov sadržaj. To proizlazi i iz stranačkog iskaza tužitelja, a koji je prethodno citiran.

107. Zakon o zaštiti potrošača (2007.) u članku 96. stavak 1. propisuje da se odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Odredbom članka 97. ZZP utvrđeno koje se

odredbe mogu smatrati nepoštenima, a primjenjivo na konkretan slučaj to su: odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog, ugovorom predviđenog, razloga, odredba kojom se potrošač obvezuje na ispunjenje ugovorne činiidbe, dok je ispunjenje obveze trgovca uvjetovano okolnošću čije ispunjenje ovisi isključivo o volji trgovca te odredba kojom se potrošaču nameću određene obveze, a da potrošač prije sklapanja ugovora nije bio u mogućnosti upoznati se s tom odredbom. Nepoštena ugovorna odredba je ništetna.

108.Zakon o obveznim odnosima u članku 270. stavak 1. propisuje da je ugovor ništetan u slučaju da je činidba neodređena ili neodrediva, a po članku 272. činidba je određiva u slučaju da ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane postavile trećoj strani da je odredi. Dakle, ništetna je odredba po kojoj je jednoj od ugovornih strana ostavljeno da određuje činidbu. Naknadno određivanje moguće je samo ukoliko to obavlja treća strana, u suprotnom činidba mora biti određena u samom ugovoru.

109.U predmetnom ugovoru visina kamatne stope nije određena niti je određiva obzirom je ugovorena kao promjenjiva na temelju odluke tuženika, tj. jedne od ugovornih strana. Odredba o promjeni ugovorne kamate ovisi isključivo o odluci jednog ugovaratelja, a nisu ujedno precizno bili određeni uvjeti promjenjivosti i referentne stope za koje se veže promjena. Isto uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, na štetu potrošača. Banka je jednostrano odredila obvezu dužnika, koji promjenu ne može predvidjeti, a nema niti egzaktnih kriterija kojima bi mogao provjeriti pravilnost promjene. Radi se o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama stranaka, na štetu potrošača. Povrijeđeno je pravo potrošača na informiranje, kao osnovno načelo zaštite potrošača, jer prilikom sklapanja ugovora potrošaču kao neprofesionalcu nisu pružene dostatne informacije o kalkulaciji koja utječe na promjenjivost kamatne stope. Za vrijeme trajanja ugovornog odnosa, kamatna stopa tužitelju je povećavana i mijenjana nekoliko puta, a kako to i proizlazi iz dokumentacije te nalaza i mišljenja vještaka. To je rezultiralo porastom rate kredita.

110.Nadalje, tuženik je bio dužan tužitelju kao potrošaču, a sukladno Zakonu o zaštiti potrošača, dati sve potrebne informacije i objašnjenja koji se tiču valute i vrste tečaja, te druge potrebne podatke, a kako bi tužitelj donio informiranu odluku.

111.Zakon o obveznim odnosima dopušta valutnu klauzulu, no sukladno Zakonu o zaštiti potrošača ta konkretna odredba nije jasna i razumljiva te ne daje dovoljno informacija, a ni sam tuženik to nije učinio na drugi način koji bi bio prikladan. Odredba o riziku promjene tečaja mora biti razumljiva, odnosno potrošač mora biti uredno obaviješten, mora znati za mogućnost deprecijacije nacionalne valute u odnosu na stranu valutu i moći procijeniti gospodarske posljedice koje bi takva odredba mogla imati za njegove financijske obveze.

112.Teret dokaza o tome da je tuženik informirao tužitelja na prikladan način o valutnom riziku jest na tuženiku koji to nije dokazao. Ovaj sud ocjenjuje da tuženik nije, sukladno svojoj obvezi, detaljno i razumljivo informirao tužitelja, a kako bi isti donio razboritu i informiranu odluku.

113. U presudi poslovni broj Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. Vrhovni sud RH odbio je revizije banaka u kolektivnom sporu Udruge Potrošač čime je riješeno i pitanje valutne klauzule za valutu CHF te je odlučeno da pojedinačni potrošači imaju pravo tražiti povrat iznosa preplaćenih s osnova valutne klauzule u toj valuti.

114. Utvrđeno je da su banke propustile u fazi pregovaranja i komuniciranja s potrošačima dati im sve potrebne informacije na temelju kojih bi prosječno informirani potrošač mogao razumjeti značaj i posljedice ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima u ugovorima o kreditu i sve rizike koje takve ugovorne odredbe nose, a priroda i specifičnost valute CHF je poznata bankama.

115. Iz rečene Presude Vrhovnog suda RH br. Rev-2221/2018 proizlazi da su ugovorne odredbe u ugovorima o kreditu u kojima je glavnica kredita vezana uz valutu CHF bile za klijente nerazumljive, da nisu na valjani način objašnjene posljedice i doseg takvih ugovornih odredbi, da su banke (među njima i ovdje tuženik) kao trgovci bile svjesne rizika po korisnike kredita kao potrošače zbog ugovaranja ovih kredita uz primjenu valutne klauzule u CHF i da su svjesno propustile o tome informirati klijente.

116. Iz svega navedenog proizlazi i da su ugovorne odredbe u kojima se glavnica kredita vezana uz CHF, navedene u izreci, a o čemu se nije pojedinačno pregovaralo, nepoštene, time i ništete.

117. Tužitelj u svom iskazu navodi da mu je tuženik ponudio kredit u valuti CHF kao najpovoljniji, a iz njegovog iskaza proizlazi da nije upozoren na rizike i ekonomske posljedice ugovaranja valutne klauzule, da je ugovor bio pripremljen i da nije imao utjecaja na njegov sadržaj.

118. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u toč. I i II, a koji glasi na utvrđenje ništetnima odredaba članka 6. Ugovora o kreditu kojeg su stranke zaključile 3.9.2007. u dijelu u kojem je tuženik ovlašten mijenjati kamatnu stopu u skladu s važećim odlukama banke kao i da nisu zakonite odluke tuženika o promjenama kamatnih stopa od 31.3.2008., 31.12.2008., 31.12.2010 i 31.10.2011., kao i utvrđenje da je ništetna odredba članka 4. stavka 3. odnosno obveza tužitelja da će plaćati kredit u mjesečnim anuitetima u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tuženika na dan plaćanja, ugovora o kreditu kojeg su stranke zaključile 3.9.2007., osnovan.

119. U odnosu na činjenicu da je ugovor solemniziran kod javnog bilježnika, pa da se razumljivost ugovora predmnijeva obzirom na obvezu javnog bilježnika da upozori stranke na nerazumljive odredbe, valja navesti da javni bilježnik ispituje da li su stranke ovlaštene i sposobne za poduzimanje i sklapanje posla, isti im objašnjava smisao i posljedice posla te je dužan uvjeriti se o njihovoj pravoj i ozbiljnoj volji. Javni bilježnik neće ovjeriti ugovor ako korisnik kredita izjavi da ugovor podnesen na solemnizaciju ne razumije. No razumijevanje se odnosi na smisao i posljedice posla, a ne na smisao i posljedice pojedinih ugovornih odredaba.

120.Provedenim dokazima je utvrđeno da je tužitelj zaključio s tuženikom i Aneks uz Ugovor o kreditu broj : 306-433/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, dana 20. siječnja 2016.

121.Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15 - dalje ZID ZPK/15) je u odredbama članaka 19.d i 19.e propisao detaljnu, jasnu i transparentnu proceduru koja je prethodila zaključenju rečenog Aneksa ugovoru, kao i njegov sadržaj. Tužitelj je kao potrošač bio u prilici prije sklapanja Aneksa ugovoru proučiti njegove odredbe. Sporazum stranaka o konverziji sklopljen na temelju ZID ZPK/15 ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli (odluka Vrhovnog suda RH Gos-1/2019). I Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci br. U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. u postupku za pokretanje ocjene suglasnosti s Ustavom ZID ZPK/15, kao i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama – NN 102/15) je ocijenio da su oba zakona usklađena s Ustavom, te je istaknuo da ZID ZPK/15 ima legitiman cilj koji se ogleda u povećanju socijalne zaštite, sprječavanju nastavljanja nepoštene poslovne prakse kreditnih institucija i sprječavanju produbljivanja dužničke krize te da je konverzija razmjerna legitimnom cilju koji se želio postići jer su propisane mjere bile prikladne i nužne te nije postojala druga manje tegobna ili ograničavajuća mjera. Njome nije nametnut prekomjeran teret ni kreditnim institucijama. Zamjena nepoštenih ugovornih odredaba zakonskim odredbama uspostavlja stvarnu ravnotežu u pravima i obvezama tužitelja kao potrošača i tuženika kao trgovca, jer omogućuje donošenje informirane odluke o sklapanju ugovora o konverziji od strane potrošača koji je kao slabija ugovorna strana objektivno bio u mogućnosti informirano procijeniti da li će prihvatiti ili odbiti ponudu banke za sklapanje ugovora o konverziji. Zaključenje tog ugovora o konverziji ovisilo je o volji potrošača kojemu je ostavljena mogućnost izbora prihvaćanja ili neprihvatanja konverzije.

122.Učinak konverzije djeluje ex tunc. Stvorena je mogućnost uspostave činjeničnog i pravnog okvira kakav je postojao i ima restitucijski učinak jer omogućuje vraćanje koristi koju je druga ugovorna strana stekla od potrošača po osnovi nepoštenih ugovorne odredbe. Zaključenjem Aneksa ugovoru o kreditu prema pravilima propisa ZID ZPK/15 uspostavljena je ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti, kao i zaštite legitimnih očekivanja strana u ugovornom odnosu koje su postupale u dobroj vjeri u opsegu obračuna izvršeno u smislu odredbe čl. 19.c. u vezi s čl. 19.e ZID ZPK/15.

123.Sve prethodno navedeno sukladno pravnim shvaćanjima u Presudi i Rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026.

124.Sukladno navedenoj odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sklapanjem Aneksa ugovoru o kreditu, stranke su iznova od dana sklapanja ugovora o kreditu uredile svoje odnose u pogledu valute obveze i promjenjivosti kamatne stope, na valjan način, čime je prestala obveza tuženika (čl. 160. ZOO) na povrat više plaćenih iznosa s osnove ništetne odredbe o načinu promjene kamatne stope ugovornih kamata i valutne klauzule u CHF, a koja bi obveza proizlazila iz odredbe

čl. 1111.st.1. ZOO i ti, više plaćeni iznosi, nisu bez pravne osnove ostali u imovini tuženika.

125.Tužitelj je kao potrošač bio u prilici prije sklapanja Dodatka ugovoru proučiti njegove odredbe. Primjena posebnog propisa ZID ZPK/15 derogira opće odredbe ZOO o pravnim posljedicama ništetnosti na način da se svote koje su plaćene na temelju nepoštenih ugovornih odredbi o jednostranoj izmjeni stope ugovorne kamate i devizne klauzule u CHF ne vraćaju potrošaču, već su iskorištene u njegovu korist za ispunjenje ugovornih obveza ugovorenih valjanim Dodatkom ugovoru o kreditu, na način određen ZID ZPK/15.

126.Učinak konverzije prema rečenom ZID ZPK/15 omogućuje uspostavu činjeničnog i pravnog okvira kakav je postojao te omogućuje vraćanje koristi koju je banka stekla od potrošača po osnovi nepoštene ugovorne odredbe i to u okolnostima i u proceduri koja je unaprijed poznata i svim stranama predstavljena kao jednokratna mjera i trajno rješenje. Zaključenjem Dodatka ugovoru uspostavljena je ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti te zaštite legitimnih očekivanja strana u ugovornom odnosu koje su postupale u dobroj vjeri u opsegu obračuna izvršenog u smislu odredbe čl. 19.c. u vezi s čl. 19.e ZID ZPK/15 (potrošači snose razliku u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza iz čl. 19.c.st.1.t.1. Zakona, iznos naplaćenih zateznih kamata, naknada troškova iz čl.19.c.st.1.t.4. te iznos kamata i tečajnih razlika na ime preplate iz čl. 19.c.st.1.t.5. Zakona).

127.Pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, izraženo u Presudi i Rješenju broj 457/2025 od 27. svibnja 2026.,odluci, glasi : „Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora o kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.“

128.Slijedom toga, ovaj je sud odbio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj potražuje glavicu preplaćenih iznosa na temelju nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u CHF (8.683,89 eur) i promjeni kamatne stope na temelju jednostrane odluke tuženika (3.885,30 eur), sa zatraženim zateznim kamata tekućim od dospijeca do isplate, a koji iznosi su izračunati i utvrđeni u nalazu i mišljenju vještaka. Odbijen je i tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 4.444,21 eur koji se odnosi, prema navodima tužbe, na preplaćenu razliku zbog promjena kamatne stope i tečaja.

129.Slijedom prethodno navedenog, odlučeno je kao u toč. III, V i VII izreke presude.

130. Tužitelj je u tužbenom zahtjevu zatražio i zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o deviznoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi i to za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita, navedenih u tužbenom zahtjevu, pa do isplate.

131. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz Presude i Rješenja broj 457/2025 od 27. svibnja 2026., taj dio nije obuhvaćen obračunom o konverziji niti je uređen u ZID ZPK/15, pa bi tužitelju na temelju općeg propisa iz čl. 1111. i 1115. ZOO-a pripadale zatezne kamate na preplaćene iznose od dana sklapanja ugovora o kreditu do dana prestanka obveze izvršenom konverzijom kredita (30. rujna 2015.), dakle na sve iznose koje je plaćao više od početnog tečaja i od početne kamatne stope, u cijelosti i bez oduzimanja od bilo kakve preplate utvrđene Dodatkom ugovora o kreditu.

132. Tužitelj je tužbenim zahtjevom zatražio zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o deviznoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi i to za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do isplate. Taj dio nije obuhvaćen obračunom u konverziji niti je uređen u ZID ZPK/15 pa je na temelju općeg propisa iz članaka 1111. i 1115. ZOO u tom dijelu osnovan zahtjev tužitelja na način da mu pripadaju zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem ništetnih i nepoštenih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i deviznoj klauzuli u CHF od dana sklapanja ugovora do dana prestanka obveze izvršenom konverzijom kredita (30. rujna 2015.), što znači na sve one iznose koje je tužitelj plaćao više od početnog tečaja i od početne kamatne stope. Tužitelju zatezne kamate pripadaju u cijelosti i bez oduzimanja od bilo kakve preplate utvrđene Aneksom ugovora o kreditu na temelju ZID ZPK/15. Ovakvo je dakle zauzeto stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske u Presudi i rješenju broj Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026.

133. Napominje se da je tužitelj zahtjev za isplatu zateznih kamata izrazio u relativnom iznosu, u odnosu na svaki pojedinačno preplaćeni iznos, počev od dana plaćanja do isplate, no i takav je zahtjev u potpunosti određen i razumljiv, jer je i kod takvog zahtjeva obveza jasno određena navođenjem iznosa na koje je kamata tekla, razdoblja za koje je tekla i kamatne stope. No, tijekom kamate je dosuđen do 30. rujna 2015. kao dana konverzije, dok je u preostalom dijelu zahtjev za tijekom kamate do isplate neosnovan. Stoga je odlučan kao u toč. IV i VI izreke presude.

134. Visina usvojenog tužbenog zahtjeva utvrđena je temeljem provedenog financijskog vještačenja i uvida u nalaz i mišljenje vještaka koje sud u tom dijelu prihvaća kao stručno i nepristrano.

135. Tužitelj je tužbeni zahtjev konačno uredio te ga postavio nakon provedenog financijskog vještačenja, a što je i mogao učiniti tek po izradi nalaza i mišljenja vještaka, te se ne radi o nedopuštenoj preinaci tužbe, odnosno sud je istu dopustio, sukladno odredbi članka 190. stavak 3. ZPP-a, kao svrsishodnu za konačno rješenje odnosa među strankama.

136. U odnosu na tzv. negativne razlike, tužitelj nije ništa primio da bi bio dužan vraćati tuženiku, pa sud toga nije umanjio njegovu tražbinu.

137. Tuženikove primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka nisu osnovane te predstavljaju ustvari tuženikovu pravnu ocjenu ovog spora, a tužitelj je tužbeni zahtjev postavio sukladno iznosima iz nalaza i mišljenja vještaka.

138. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 4. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 dalje : ZPP).

139. Tužitelj je uspio s dijelom tužbenog zahtjeva na utvrđenje ništetnosti dijelova odredaba osnovnog ugovora o kreditu te sa zahtjevom za isplatu zateznih kamata, sve kao što je navedeno u izreci, pri čemu je vođeno računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva. Tužbeni zahtjev je odbijen za isplatu iznosa na ime razlike između ugovorene kamate i kamate koja se mijenjala jednostranom odlukom Banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo te na ime tečajnih razlika, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dospelja pojedinih mjesečnih iznosa do isplate. Kako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, to je sud odredio da svaka stranka snosi svoje troškove. Također, u vrijeme podnošenja tužbe nije postojala ustaljena i jedinstvena sudska praksa u vezi pitanja obeštećenja potrošača nakon konverzije kredita te je isto bilo podložno tumačenju sudova. Tužitelj je podnio tužbu s restitucijskim zahtjevom za isplatu na temelju nepoštenih ugovornih odredbi iz ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, koji je konvertiran u skladu s odredbama ZID ZPK. Tužitelj nije mogao predvidjeti svoje izgleda za uspjeh jer sudska praksa nije bila ustaljena pred drugostupanjskim sudovima, kao ni pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske te nije mogao biti svjestan da njegov zahtjev nema razumne izgleda za uspjeh (tako U Presudi i Rješenju VSRH Rev-457/2925 od 27. svibnja 2026.) Stoga je odlučeno kao u izreci.

140. Tužitelj nije obveznik plaćanje sudske pristojbe za presudu.

U Opatiji, 29. srpnja 2026.

S u d a c :

Renata Slavić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. Žalba se podnosi pismeno, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. Pun tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-5716f**

Kontrolni broj: **02bdf-28674-c6b91**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.